

Can Segarra

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Terme de Castellbisbal. Can Puig s/n (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Des de la BV-1201, cal prendre el camí nou a Ullastrell, a uns 5 km.

Coordenades:

Latitud: 41.5003
Longitud: 1.94504
UTM Est (X): 411950
UTM Nord (Y): 4594835

Classificació

Número de fitxa 08054 - 120
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 3726-I
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08053A01500103
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dv., 08/07/2011 - 02:00

Descripció

Edifici de planta quadrangular cobert a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana. Compta amb planta baixa i primer pis. La façana principal es troba encarada a migdia i es troba protegida per un mur aixecat en parament de pedra disposada de forma irregular que arrenca de la façana de llevat de l'edifici i es prolonga en direcció a migdia. Aquest mur, crea un espai tancat, que podríem considerar el barri, al qual s'accedeix mitjançant un portal obert en aquest mateix mur, i format per fileres de maons que finalitzen a la part superior en una arcada molt rebaixada. Es pot afirmar, que del mas antic només pot apreciar-se la façana posterior de la casa, encarada al nord. Aquesta façana permet observar un edifici aixecat possiblement en mur de mamposteria irregular, arrebossat amb ciment i pintat en color morat. Aquesta façana compta amb una porta arquivada que permet l'accés a l'edifici, i un seguit de finestres rectangulars a nivell de primer pis, que no compten amb cap ornamentació especial. La façana original de l'edifici fou substituïda entorn a la dècada del 1910-1920 per una façana postissa de maó, que s'afegí com un frontó a l'edifici. Es tracta d'una façana aixecada íntegrament en maó, que s'obre a nivell de planta baixa per un portal arquivat i una finestra a banda i banda, i a nivell de primer pis per tres finestres balconeres, que compta amb la decoració d'un fris de rajoles de ceràmica representant Sant Llorenç. L'acabament de la façana a la part superior es fa amb formes rectes, comptant com a única decoració amb l'existència d'una petita cornisa, també feta en maó, sota la qual destaca una faixa de dentellons. A llevant de l'edifici principal s'adossa en sentit perpendicular un cos rectangular de planta baixa i primer pis que originalment estigué destinat a tasques agrícoles, concretament a l'elaboració de vi. L'arrebossat de l'edifici no permet observar el parament originari, on destaca la galeria oberta del primer pis, formada per finestrals rematats per un arc rebaixat que es recolzen en pilars quadrangulars de diferent amplada. Actualment, aquest cos ha estat modificat i adaptat com a vivenda.

Observacions:

El mas es troba inclòs al llistat de masies del POUM amb el núm. B.1.12

Història

Els orígens del mas Can Segarra cal situar-los entre finals del segle XIII i principis del segle XIV. Originalment la masia era propietat de la família Pi. En la documentació parroquial de Castellbisbal apareix una persona anomenada Gabriel Pi l'any 1474 que podria trobar-se relacionat amb la casa. RUIZ (1998: 48). Al cens del 1600 apareixen Francesc Segarra, la seva muller Francisca i els seus fills, juntament amb un mossos. RUIZ (1998: 163). A començaments del segle XV l'hereva de la família es va casar amb el primer Segarra. Al segle XVIII destaca la importància que va tenir en l'economia el conreu de la vinya, quedant reflectit en els contractes de rabassa morta que s'han conservat a partir del 1760. Respecte a l'edifici, sembla que aquest podria haver tingut una important reforma començaments del segle XX. MATEU (1999: 70) El mas estigué ocupat pels seus propietaris originaris fins a la dècada del 1960, moment en el qual fou venut. Al 1982 es van sanejar els interiors i entre el 1984 i el 1987 es van dur a terme la resta de reformes. Actualment constitueix una vivenda per a tres famílies. Degut a la seva ubicació, molt allunyada del nucli de Castellbisbal, la masia pertany a la parroquia de Santa Maria de Vilalba, barriada d'Abrera.

Bibliografia

MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
RUIZ I ELIAS, A. (1998) Notes històriques: parròquia de Castellbisbal. Castellbisbal.

